

DE WAAGMUIZEN

Deel 4

De Verkeerde La

Jet Kat

BOEKJES VOOR ONDERWEG

Uitgeverij

Waagmuis

www.waagmuis.nl

© Tekst en illustraties Jet Kat

ISBN nr. 978-90-829064-1-7

NUR 280

100% gerecycled papier

DE WAAGMUIZEN

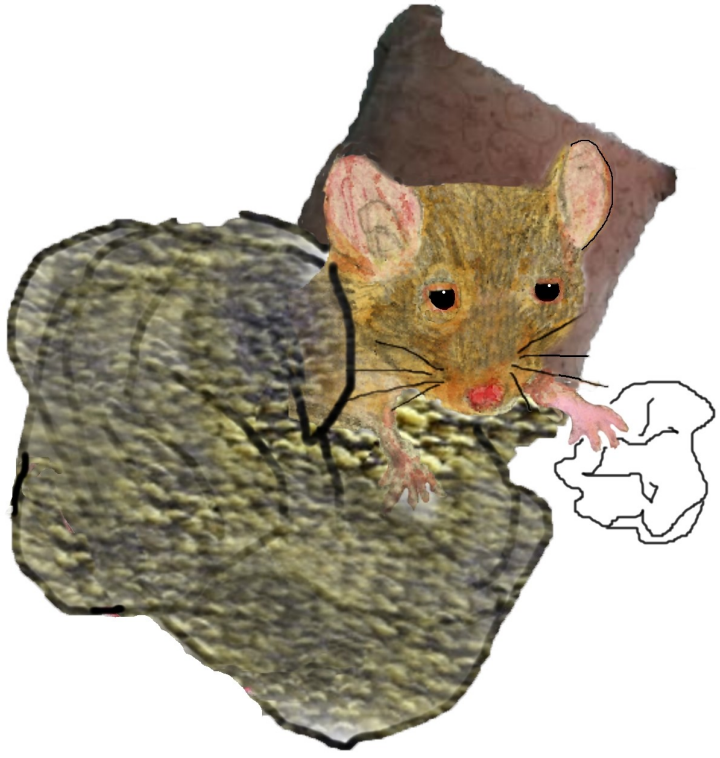
Deel 4

De Verkeerde La

Bijna iedereen in het muizenstadje was ziek. In alle gangen hoorde je gehoest, genes, gesnotter en gesnuif. Muggezeefje had nog een paar dagen als een echte verpleegster rondgelopen om kussentjes op te schudden en dekentjes recht te trekken en lag nu zelf ook uitgeput in bed. Het was eigenlijk Kaasdag, maar ze lieten deze maar voorbij gaan, omdat niemand trek had en er toch nog genoeg in de schuur zat. De verjaardagen waren al bijna een week of zo iets niet gevierd.

Dikke Muis en Gappie zaten bij elkaar.

- We moeten wat doen, want dit kan zo niet verder. Dit is té ongezellig. We hebben nooit meer feest. Ik verveel me dood, klaagde Dikke Muis.

- Ja, zei Gappie, saai is het. We moeten iets doen, maar wat?

En in zo'n geval, als de muizen echt niet meer weten hoe het verder moet, gaan ze naar Oppermuis in de grot onder het oude huis aan de Nieuwmarkt, die op de een of andere manier altijd heel verstandige dingen zegt.

- Kom, zei Dikke Muis, laten we naar Oppermuis gaan. We nemen Oortje mee, als ze niet te ziek is. Maar Oortje was wél te ziek.

- Eh..... We nemen, nou we nemen....

Maar iedereen was te ziek om mee naar Oppermuis te gaan.

En zo kwam het dat Dikke Muis en Gappie alleen met z'n tweetjes op pad gingen.

Voor allebei was het de eerste keer. Gappie mocht nooit mee, omdat hij altijd zo ongeduldig was en Dikke Muis wilde liever gezellig thuis blijven bij de anderen.

- Gegroet grote Oppermuis, zeiden ze, toen ze aangekomen waren, zoals dat hoorde. Ze maakten een soort buiging en daarna gingen ze bij hem zitten. Dikke Muis kuchte:

- Ahum, geachte Oppermuis, iedereen is ziek. Wat moeten we doen?

- Ze wachtten en zwegen, totdat Oppermuis iets zou zeggen. Er gebeurde niets. Je hoorde alleen de regenpijp druppelen. Drup, drup, drup.

Nou zeg, ik hoor niets, klaagde Dikke Muis. Vraag jij het eens.

- Geachte Opperhuis, zei Gappie, het is geen doen. Hoe kunnen we de andere muizen beter maken?

Doodse stilte. Alleen Drup, drup, drup.

- Hoor jij wat? Ik hoor niks, alleen drup, drup, drup, zei Dikke Muis.

- Natuurlijk! Gappie sprong op, DROP, DROP, DROP! We moeten drop halen!

Dan wordt iedereen weer beter! Opgewonden sprong hij rond.

Dikke Muis keek hem ongelovig aan. Maar ja, zo gek was dat nou ook weer niet. Drop, natuurlijk, daarvan word je beter. Meteen vergaten ze

Opperhuis - ze bedankten hem ook helemaal niet - en renden naar huis.

Nu was er al meer dan *250 jaar* een bijzondere kruidenwinkel bij het plein, Joop Stro. Daar verkochten ze kruiden, waarvan je thee kon zetten, als je ziek was en allerlei soorten pillen en drop. De muizen hadden daar vroeger vaak gestolen. Laurierdrop, zoethout, zwart op wit, katjesdrop, boerderijdrop, noem maar op. Dat had toen op de toonbank naast de kassa gestaan. Maar misschien, omdat ze last hadden gehad van muizen of omdat er een nieuwe verkoopster kwam, ik weet het niet, maar ineens zat alle drop in zakjes, die in een la werden weggeborgen. Daarna was het voor de muizen niet meer interessant om bij Jacob Stro te gaan scharrelen. De jonge muisjes wisten niet eens meer wat drop was.

Laurier

kruiden om drop te maken

Muggezeefje zat rechtop in bed, met gespitse oortjes en een blosje op haar wangen. Zij kon zich drop nog heel goed herinneren. Ze vertelde precies en uitgebreid wáár, waarom en hoe de drop was opgeborgen, maar dat het wel moeilijk zou zijn daar- en daar- en daarom.

Gappie en Dikke Muis maakten een plattegrond van de winkel.

De muizingang was tegenover de winkeldeur. Dan was er een toonbank met een kassa erop in het midden. Ze moesten in de gang achter de kassa zijn. Daar was een muur vol met laden en als je dan de derde la nam van de tweede rij, dan zat in díe la de drop. Het beste was kruisdrop, daar werd je het snelst beter van.

Muggezeefje tekende, hoe de drop eruit moest zien:

'sAvonds slopen Dikke Muis en Gappie zachtjes door de lange gangen naar de muizingang van de winkel. Binnen komen was niet moeilijk, maar dán.....

Ze legden de plattegrond op de vloer. Even draaien. Zo, daar was het raam met de deur. En zo liep de toonbank met de kassa en daarachter was inderdaad een muur met allemaal laden, precies zoals Muggezeefje had uitgelegd.

Nu moesten ze de derde la hebben van de tweede rij.

Af en toe werd de winkel fel verlicht door de koplampen van een voorbijrijdende auto.

-Ja, wat? zei Dikke Muis, de derde la van links of de derde la van rechts?

Dat heeft Muggezeefje er niet bij gezegd.

-De derde la vanaf hier natuurlijk, zoals wij lopen. zei Gappie, dat is toch logisch?